

Sygn. akt VII U 2213/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Gdańsku

sprawy I. C. i C. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

przy udziale zainteresowanej G. P.

o ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych wobec G. P.

na skutek odwołania I. C. i C. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 8 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od wnioskodawców I. C. i C. C. na rzecz pozwanego kwotę 60 (sześćdziesiąt)z złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 2213/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 sierpnia 2013 r. wydaną na podstawie art. 83 ust. 1, art. 38, art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 8 ust. 2a, art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że ubezpieczona G. P. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek Wydawnictwo (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, zdrowotnemu w następujących okresach:

- od 01.10.2003 r. do 31.08.2004 r.
- od 01.10.2004 r. do 31.10.2004 r.
- od 01.12.2004 r. do 31.01.2005 r.
- od 01.03.2005 r. do 31.07.2005 r.

- od 01.09.2005 r. do 31.01.2006 r.
- od 01.03.2006 r. do 30.06.2006 r.
- od 01.09.2006 r. do 30.09.2006 r.
- od 01.11.2006 r. do 31.01.2007 r.
- od 01.04.2007 r. do 30.09.2007 r.
- od 01.11.2007 r. do 31.07.2008 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż z danych zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej wynika, że G. P. wykonywała pracę na podstawie umowy zlecenie w okresach ww. na rzecz płatnika składek.

Pozwany wskazał, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy. Obowiązek dokonania poprawnego zgłoszenia osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia do ubezpieczeń społecznych ciąży na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy systemowej). Pozwany podał, iż stosownie do art. 9 ust. 1a ustawy osoba wykonująca umowę zlecenie pozostająca równocześnie w stosunku pracy, obowiązkowo podlega ubezpieczeniom społecznym tylko z tytułu stosunku pracy, o ile wymiar składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca jest równa lub wyższa od minimalnego wynagrodzenia. Zatem jak wskazał organ rentowy osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonująca umowę zlecenie, zwartą z innym podmiotem niż własny pracodawca, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu pozostawania w stosunku pracy. Natomiast z tytułu umowy zlecenia ubezpieczenia emerytalne i rentowe mają dla niej charakter dobrowolny, jeżeli podstawą wymiaru składek ze stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca wynosi co najmniej tyle ile minimalne wynagrodzenie za pracę. Tym samym, jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca, jest niższa od minimalnego wynagrodzenia, osoba ta podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu również z tytułu wykonywania umowy – zlecenia.

Organ rentowy wskazał, iż ww. okresach G. P. nie posiadała innego tytułu do ubezpieczenia. W oparciu o powyższe pozwany stwierdził, że ubezpieczona G. P. ww. okresach powinna podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Płatnicy C. C. i I. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Wydawnictwo (...) spółka cywilna z siedzibą w T. wnieśli odwołanie od decyzji pozwanego wskazując, iż decyzja jest krzywdząca i niesprawiedliwa. Odwołujący wskazali, iż w okresach objętych decyzją wywiązali się ze wszystkich zobowiązań wobec G. P.. Podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto wskazali, iż okresach objętych decyzją firma była wielokrotnie kontrolowana przez organ rentowy, składane były deklaracje i korekty, ale nie wskazywano na nieprawidłowości. Reasumując wskazali, że w tym stanie faktycznym nie ma żadnych zobowiązań dotyczących ww. okresu, gdyż złożone deklaracje były prawidłowe.

Pozwany w odpowiedziach na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację przedstawioną w zaskarżonych decyzjach.

Postanowieniem z dnia 17 października 2013 r. Sąd na mocy art. 477¹¹ kpc wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanej G. P., albowiem prawa i obowiązki ww. zależą od rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

(postanowienie z dnia 17.10.2013 r. k.7 akt)

Pismem procesowym z dnia 16.11.2013 r. odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. N., B. D. na okoliczność prawidłowego wystawienia dokumentów dotyczących zainteresowanej .

(vide: pismo z dnia 06.11.2013r. k. 16 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. C. i C. C. wprowadzili działalność gospodarczą pod firmą Wydawnictwo (...) spółka cywilna z siedzibą w T., której przedmiotem była działalność wydawnicza i obsługa nieruchomości.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarli z G. P. dwie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu, obejmujące okres od 11.04.2000 r. do 10.07.2000 r. , od 11.07.2000r. do 31.12.2000 r. G. P. była zatrudniona na stanowisku sprzątaczk.

Następnie I. C. i C. C. zawarli z administratorem pomieszczeń porozumienie, na podstawie którego miał on zlecić wykonanie czynności sprzątania pomieszczeń osobie, bez obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

I. C. i C. C. działając w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarli z G. P. umowy zlecenie, umowy o dzieło, które obejmowały swoim zakresem okresy:

- od 01.10.2003 r. do 31.08.2004 r.
- od 01.10.2004 r. do 31.10.2004 r.
- od 01.12.2004 r. do 31.01.2005 r.
- od 01.03.2005 r. do 31.07.2005 r.
- od 01.09.2005 r. do 31.01.2006 r.
- od 01.03.2006 r. do 30.06.2006 r.
- od 01.09.2006 r. do 30.09.2006 r.
- od 01.11.2006 r. do 31.01.2007 r.
- od 01.04.2007 r. do 30.09.2007 r.
- od 01.11.2007 r. do 31.07.2008 r.

Do katalogu umów zlecenie obejmującego ww. okres zaliczyć należy umowę zlecenie z dnia 01.11.2004 r., zwartą na okres do 30.11.2004 r., w której wskazano, iż G. P. miała wykonywać pracę biurowe. Za wykonanie zlecenia ubezpieczona miała otrzymać wynagrodzenie w kwocie 350,00 zł. Do umowy tej został wystawiony rachunek z dnia 01.12.2004 r. na kwotę 350 ,00 zł oraz wycena pracy z dnia 30.11.2004 r. Wynagrodzenie zostało wypłacone na podstawie dowodu wpłaty a także umowę zlecenie z dnia 01.10.2003 r., zawartą na okres do 31.10.2003 r., w której wskazano, iż G. P. miała wykonywać pracę jako pomoc biurowa. Za wykonanie zlecenia ubezpieczona miała otrzymać wynagrodzenie w kwocie 350,00 zł. Do umowy tej został wystawiony rachunek z dnia 01.11.2003 r. na kwotę 350 ,00 zł oraz wycena pracy z dnia 31.10.2003 r. Wynagrodzenie zostało wypłacone na podstawie dowodu wpłaty.

Umowy zlecenie oraz umowy o dzieło zawierane przez płatnika z G. P. były przez nią podpisane ale nie otrzymywała ona kopii umowy, nie wystawiała ona wyceny prac ani rachunku za wykonaną pracę, rachunek wystawiał administrator pomieszczeń, które sprzątała ubezpieczona. Przy czym umowy za rok 2008 r. G. P. podpisywała po wrześniu 2009 r.

Od zawartych z G. P. umów nie były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne a G. P. nie była zgłoszona do ubezpieczenia społecznego. Płatnik odprowadzał jedynie zaliczki na podatek dochodowy.

G. P. rzeczywiście w ramach zawartych umów świadczyła na rzecz płatnika składek prace obejmujące swoim zakresem sprzątanie klatek schodowych, toalet, mycie okien i inne czynności sprzątania.

Umowa o dzieło z dnia 01.10.2009 r. zawarta na okres do 09.10.2009 r. nie obejmuje swoim zakresem okresu objętego zaskarżoną decyzją organu rentowego

(dowód : umowa o dzieło z dnia 01.10.2009 k. 62 akt, rachunek z dnia 09.10.2009 r. k. 63, wycena pracy k. 64, rachunek z dnia 01.12.2004 r. k. 65 akt, umowa zlecenie z dnia 01.11.2004 r. k. 66, wycena pracy z dnia 30.11.2004 r., dowód wypłaty k. 68, rachunek z dnia 01.11.2003r. k. 69, umowa zlecenie z dnia 01.10.2003r. k. 70 akt, wycena pracy z dnia 31.10.2003r. k. 71, zeznania C. C.. 96-97 wraz z nagraniem na płycie CD k. 99 akt, zeznania G. P. k. 97-98 wraz z nagraniem na płycie CD k.99 akt)

W dniach 26.05.2008 r., 04.06.2008 r. i 11.06.2008 r. organ rentowy przeprowadził kontrolę, której zakresem było prawidłowość i rzetelność obliczania i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest ZUS oraz zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, ustalanie uprawnień do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego oraz świadczeń rodzinnych, wypłacanie tych świadczeń i zasiłków oraz dokonywanie rozliczeń z tego tytułu, prawidłowość i terminowość opracowywania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe.

(dowód : protokół z kontroli z dnia 17.06.2008 r. k. 72-73 akt)

Decyzją z dnia 08 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że ubezpieczona G. P. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek C. C. i I. C. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Wydawnictwo (...) s. c. T. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, zdrowotnemu w okresach wskazanych w decyzji .

(dowód : decyzja z dnia 08.08.2013 r. k. 7-8 akt ubezpieczeniowych)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach pozwanego organu ubezpieczeniowego (zaskarżona decyzja), aktach sprawy, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

W poczet materiału dowodowego Sąd zaliczył także zeznania C. C. słuchanego w charakterze strony oraz zeznania zainteresowanej G. P., które ocenił jako wiarygodne, zbieżne i spójne. Przy czym na podstawie zeznań C. C. uznać należy, iż niespornym w sprawie był fakt nie zgłoszenia i nieopłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułów umów zawartych z G. P., co jednoznacznie strona przyznała zeznając na rozprawie w dniu 09.04.2014 r. (k. 96-97akt) i co także potwierdziła G. P. słuchana na tę okoliczność.(k. 97)

Sąd pominął wniosek dowody o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. N., B. D. na mocy art. 217 § 3 kpc uznając , iż okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonego wyżej stanu faktycznego odwołanie C. C. i I. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie pomiędzy odwołującym się płatnikiem a organem ubezpieczeń społecznych powstał spór dotyczący obowiązku ubezpieczeń społecznych – Sąd uznał, że przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 6 k.c., zastosowana odpowiednio w

postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sama zasada skonkretyzowana w art. 6 k.c., jest jasna. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza, część ogólna. Stanisław Dmowski i Stanisław Rudnicki, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2005 r., wydanie 6). Również judykatura stoi na takim stanowisku, czego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, w którym wyrażono pogląd, iż „Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa on na stronie powodowej. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa”.

Przenosząc powyższą regułę na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, iż skarżący decyzję ZUS, zaprzeczając twierdzeniom organu rentowego, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla niego ustaleń, winien był w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, ale również, nie ograniczając się do polemiki z tymi ustaleniami, wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z jego stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie skarżący C. C. i I. C. nie zdołali obalić ustaleń dokonanych przez pozwanego sprowadzających się do uznania, że ubezpieczona G. P. podlegała u płatnika składek obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu jako osoba wykonująca umowę zlecenia w okresie: od 01.10.2003 r. do 31.08.2004 r., od 01.10.2004 r. do 31.10.2004 r., od 01.12.2004 r. do 31.01.2005 r., od 01.03.2005 r. do 31.07.2005 r., od 01.09.2005 r. do 31.01.2006 r., od 01.03.2006 r. do 30.06.2006 r., od 01.09.2006 r. do 30.09.2006 r., od 01.11.2006 r. do 31.01.2007 r., od 01.04.2007 r. do 30.09.2007 r., od 01.11.2007 r. do 31.07.2008 r.

Przedmiotem niniejszego postępowania była odmienność w dokonaniu przez strony niniejszego procesu subsumpcji okoliczności faktycznych sprawy pod przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. nr 205 poz. 155 ze zm.), dalej: ustawa systemowa, regulujących zagadnienie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy, osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwane dalej zleceniobiorcami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Stosownie do treści art. 12 ust. 1 ustawy osoby takie podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. W myśl zaś art. 13 pkt. 2 w/w ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają zleceniobiorcy – od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

W świetle niespornego stanu faktycznego sprawy uznać należało, iż skarżący zawarł z G. P. zarówno umowy zlecenia jak i umowy o dzieło. Jednak charakter prac zleconych G. P. w okresach objęty zaskarżoną decyzją z dnia 08.08.2013 r. kwalifikował te umowy do zaliczenia ich do umów zlecenie.

Poza zakresem rozpoznania Sądu była umowa o dzieło z dnia 01.10.2009 r., która została zawarta przez strony w dacie nie objętej okresami wskazanymi w decyzji.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie (art. 734 k.c.). Zgodnie z art. 750 k.c., do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. To odesłanie oznacza, iż umowa zlecenia jest umową, którą należy interpretować szeroko przy ocenie jakiego rodzaju umowa łączy

strony stosunku cywilnego. Odesłanie to znajduje zastosowanie wówczas, gdy przedmiotem umowy jest dokonywanie czynności faktycznej, a umowa nie jest unormowana w przepisach dotyczących innych umów nazwanych jak umowy o dzieło, agencyjnej, komisji itp. Przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie (art. 734 § 1 k.c.). Dla ważności umowy wystarczy, że złożona przez jedną stronę oferta (tj. wyrażona wola zawarcia umowy oraz określenie istotnych jej postanowień) zostanie przyjęta przez drugą stronę. Jeżeli wystąpią obie okoliczności (tj. złożenie oferty i jej przyjęcie) umowę uznaje się za zawartą, choćby nie zachowano przy tym formy pisemnej (art. 60, art. 61, art. 66 § 1, art. 67, art. 69, art. 70 § 1 i § 2 k.c.).

Jak wynika z zeznań skarżącego C. C. zawarł on z G. P. umowy cywilnoprawne (umowy zlecenie, umowy o dzieło), w ramach których miała ona wykonywać czynności sprzątnięcia klatek schodowych, toalet, mycie okien.

Przedmiotem umów było więc świadczenie przez ubezpieczoną określonych usług na rzecz działalności gospodarczej prowadzonej przez C. C. i I. C. pod firmą Wydawnictwo (...) s.c. w T. . Czynności wykonywane przez ubezpieczoną miały być wykonywane z należytą starannością, o czym świadczy fakt, iż prace miały zostać poddane ocenie poprzez wykonanie wyceny prac.

Wskazać należy, że w odróżnieniu od umowy zlecenia umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, lecz starania w celu osiągnięcia wyniku są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym. O tym, czy umowa została zrealizowana, decyduje w tym przypadku nie jakiś konkretny jej rezultat, ale odpowiednie wykonywanie działań.

Zdaniem Sądu, umowy zawarte pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem C. C. i I. C. stanowią umowy zlecenia, bowiem ubezpieczona nie zobowiązała się poprzez ich wykonanie do osiągnięcia w przyszłości konkretnego rezultatu, o jakim mowa w art. 627 k.c. Rezultat ten może mieć charakter materialny lub niematerialny, ale powinien zostać utrwalony w przedmiocie materialnym. Za wspomnianą koncepcją przemawia zwłaszcza wkomponowana w konstrukcję umowy o dzieło instytucja rękojmi za wady fizyczne dzieła oraz postanowienia dotyczące wydania, odbioru, utraty i zniszczenia dzieła, a także materiałów, z których ma być ono wytworzone (Z. Radwański, zobowiązania – część szczegółowa, Warszawa 2005 r.).

Zdaniem Sądu w przypadku wykonywania prac polegających na sprzątnięciu trudno mówić o istnieniu jakiegoś utrwalonego rezultatu tych prac. Czynności podejmowane przez ubezpieczoną realizowane były w ramach umowy starannego działania, mającej charakter umowy zlecenia (umowy o świadczenie usług). W przypadku pracy wykonywanej przez ubezpieczoną mamy widoczny efekt pracy w postaci posprzątnięcia klatek, toalet, umycia okien, ale nie może w tym przypadku być mowy o wykonaniu przez ubezpieczoną konkretnego dzieła.

Nie jest także możliwe poddanie pracy ubezpieczonej sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. W przypadku wykonywania dzieła możliwe jest bowiem wyodrębnienie ściśle określonych kryteriów pozwalających na ocenę istnienia jego wad (na przykład brak określonych właściwości fizycznych, użycie nieodpowiedniego materiału). Odwołujący się nie wskazali zaś żadnych obiektywnych kryteriów pozwalających na stwierdzenia, że efekt pracy obarczony był wadami fizycznymi. Tak więc fakt, iż strony godziły się na wycenę prac nie oznacza, że mamy do czynienia z wadami fizycznymi dzieła.

W ocenie Sądu także fakt, iż ubezpieczona otrzymywała informację o częstotliwości, z jaką ma wykonywać konkretne prace przesądza o tym, iż mamy do czynienia z umową zlecenia. Skoro bowiem istotne dla odwołujących się było wykonanie przez ubezpieczoną konkretnych czynności w określonej jednostce czasu, to nie można tym samym mówić o tym, że kluczową kwestią było wykonanie przez ubezpieczoną jakiegoś dzieła.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy. Obowiązek dokonania poprawnego zgłoszenia osoby wykonującej

pracę na podstawie umowy zlecenia do ubezpieczeń społecznych ciąży na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy systemowej).

W kontekście powyższego faktu, iż strony umowy ewentualnie umówiły się, iż w oparciu o zwarte umowy zlecenia płatnik składek nie będzie opłacał składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne nie ma dla rozstrzygnięcia sprawy żadnego znaczenia.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż stosownie do art. 9 ust. 1a ustawy osoba wykonująca umowę zlecenie pozostająca równocześnie w stosunku pracy, obowiązkowo podlega ubezpieczeniom społecznym tylko z tytułu stosunku pracy, o ile wymiar składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca jest równa lub wyższa od minimalnego wynagrodzenia. Zatem osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę i jednocześnie wykonująca umowę zlecenie, zwarta z innym podmiotem niż własny pracodawca, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu pozostawania w stosunku pracy. Natomiast z tytułu umowy zlecenie ubezpieczenia emerytalne i rentowe mają dla niej charakter dobrowolny, jeżeli podstawą wymiaru składek ze stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca wynosi co najmniej tyle ile minimalne wynagrodzenie za pracę. Tym samym, jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca, jest niższa od minimalnego wynagrodzenia, osoba ta podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu również z tytułu wykonywania umowy – zlecenia.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego bezsprzecznie potwierdził, iż w okresach, objętych zaskarżoną decyzją G. P. nie posiadała innego tytułu do ubezpieczenia, gdyż jak wynika z jej zeznań, niezaprzeczonych przez wnioskodawcę, łączył ją ze skarżącymi stosunek pracy w okresach od 11.04.2000 r. do 10.07.2000 r. oraz od 11.07.2000r. do 31.12.2000 r.

W ocenie Sądu, nie może odnieść skutku zarzut skarżących, iż ubezpieczona wiedziała, iż od tych umów nie były odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne a fakt zawarcia umów był uzależniony od akceptacji tego warunku, także fakt, iż płatnika nie było stać na opłacenie składek za zleceniobiorcę nie ma żadnego znaczenia w przedmiotowej sprawie z uwagi na bezwzględnie obowiązujące przepisy art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 13 pkt 2 ustawy systemowej, z których wynika, iż osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy, a obowiązek dokonania poprawnego zgłoszenia osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia do ubezpieczeń społecznych, co już podnoszono, ciąży na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy systemowej). Płatnikiem składek jest osoba fizyczna pozostająca z inną, osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi (art. 4 ust. 2a ustawy). Nie budziło żadnych wątpliwości Sądu, iż płatnikiem w przedmiotowej sprawie jest C. C. i I. C. jako zleceniodawcy.

Wskazać należy, iż płatnik w odwołaniu od decyzji pozwanego organu a także w trakcie całego postępowania sądowo –odwoławczego nie kwestionował ustalonych przez pozwany organ rentowy okresów ubezpieczania. Z uwagi na powyższe decyzja ustalająca te okresy jest prawidłowa.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy iż stanowisko pozwanego, iż G. P. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek C. C. i I. C. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Wydawnictwo (...) spółka cywilna w T. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, zdrowotnemu w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji jest prawidłowe.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut odwołujących się co do podniesionego zarzutu przedawnienia należności wymienionych w zaskarżonej decyzji, którego to zarzutu zresztą nie uzasadnili.

W myśl przepisu art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2009 Nr 205, poz. 1585 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania decyzji należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Termin 5-letni przedawnienia wprowadziła ustawa z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli

i przedsiębiorców (Dz. U. z dnia 28 października 2011 r.). Zgodnie z jej art. 27 ust 1 i 2 , zawierającym regulacje przejściowe, do przedawnienia należności z tytułu składek, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym tą ustawą, z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Do dnia 31 grudnia 2011r. ustawa przewidywała termin 10-letni.

Ustawą z dnia 28.04.2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011.138.808) został wprowadzony art. 24 ust 5f usus. Zgodnie z jego treścią w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Przepisy przejściowe z ustawy z dnia 28.04.2011 r., tj. art. 5 ust 1 i ust 2 stanowią, że przepis ma zastosowanie do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, nieopłaconych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie upłynął jeszcze termin ich dochodzenia. W powyższych przypadkach, okoliczności uzasadniające zawieszenie biegu terminu przedawnienia, określone w art. 24 ust. 5f ustawy uwzględnia się również wtedy, gdy okoliczności te wystąpiły przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Zważywszy , iż do zadań organu rentowego , zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należy wydawanie decyzji w zakresie indywidualnych spraw dotyczących ustalania wymiaru składek i ich poboru, przy czym ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zawiera się w ustalaniu składek, które są pochodną podstawy wymiaru , wskazać należy, iż kwestia terminu przedawnienia należności z tytułu składek ma znaczenie dla wydania decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek. Podkreślenia wymaga bowiem , iż przedawnienie należności z tytułu składek normowane przepisami prawa ubezpieczeń społecznych ze względu na odesłanie do prawa podatkowego w zakresie przedawnienia (art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 59 § 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (jednolity tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania i zakończenia stosunku prawnego bez zaspokojenia wierzyciela. Zobowiązanie, które wygasło żadną miarą nie może zostać spełnione. W tej sytuacji ustalenie wymiaru składek nie prowadzi do żadnego skutku. Wymiar składek, które wygasły nie może zostać dokonany. Celem wymiaru składek w takim stanie rzeczy nie jest ich pobór, ich ustalenie jest zatem bezpodstawne i niedopuszczalne, po ustaniu stosunku zobowiązaniowego. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2010r. wydanego w sprawie II UK 377/09 (OSNCP 2011/23-24/307) .

Mając na względzie wyżej wskazane okresy przedawnienia (zarówno 10 letni liczony według uprzednio obowiązujących zasad, jak i 5 letni liczony od dnia 1 stycznia 2012r.) , datę wszczęcia postępowania oraz fakt , że datą graniczną jest data wydania zaskarżonej decyzji jako przerywająca bieg terminu przedawnienia (8.08.2013r.) należności z tytułu składek za żaden z okresów (obejmujących czas od 1.10.2003 r. – 31.07.2008r.) nie uległy przedawnieniu.

Z tych względów, uznając odwołanie za nieuzasadnione, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku, oddalając odwołanie płatnika C. C. i I. C. jako bezzasadne (pkt I sentencji wyroku).

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 3 ust. 1 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 r. poz. 490 z późn. zm.), zgodnie z wnioskiem pozwanego obciążył C. C. i I. C. jako stronę przegrywającą, kosztami zastępstwa procesowego ubezpieczonego w wysokości 60 zł, zasądzając je w stawce minimalnej, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień zawilóści

sprawy, nakład pracy pełnomocnika oraz jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i dokonania jej rozstrzygnięcia.

/-/ SSO Elżbieta Zabrocka